

SYLABUS PRZEDMIOTU

Fizjoterapia w medycynie sportowej

Liczba punktów ECTS: 2

Kod Przedmiotu: D2.02

Kategoria przedmiotu/modułu: Fizjoterapia kliniczna w dysfunkcjach układu ruchu

Kierunek studiów:

Fizjoterapia

Forma studiów:

Stacjonarne

Poziom studiów:

Jednolite studia magisterskie

Profil studiów

Praktyczny

Jednostka prowadząca:

Wydział Nauk o Zdrowiu

Język wykładowy:

Polski

Koordinator przedmiotu:

1. Sumaryczna liczba godzin

Forma kształcenia		Łączna liczba godzin
Bezpośredni kontakt z nauczycielem akademickim	Wykład	10
	Laboratoria	-
	Ćwiczenia kliniczne	20
	Seminaria	-
	Konsultacje	-
Godziny studenta		20
SUMA GODZIN		50

2. Formy zaliczenia przedmiotu

Forma zajęć	Liczba godzin	Semestr	Rok studiów	Forma zaliczenia przedmiotu (E, Z/O, Z)
Wykład	10	VII	IV	E
Seminaria	-	-	-	-
Ćwiczenia kliniczne	20	VII	IV	Z

3. Cel przedmiotu

C1. Przedstawienie studentom podstawowej wiedzy dotyczącej wiedzy z ortopedii, traumatologii i medycyny sportowej z uwzględnieniem jednostek chorobowych, wobec których stosowana jest fizjoterapia w warunkach stacjonarnych oraz domowych.

C2. Kształcenie umiejętności oceny stanu funkcjonalnego oraz doboru środków terapeutycznych u pacjentów, motywowania oraz współpracy z personelem medycznym.

C3. Kształcenie umiejętności doboru środków i metod fizjoterapeutycznych do stanu pacjenta, praktycznej umiejętności ich zastosowania, modyfikacji procesu usprawniania.

4. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i postaw

1. Zaliczenie Podstaw fizjoterapii klinicznej w ortopedii, traumatologii i medycynie sportowej
2. Umiejętność samodzielnej pracy
3. Umiejętność pracy w grupie
4. Znajomość anatomii i biomechaniki układu ruchu

5. Oczekiwane efekty uczenia się

Nr efektu	Szczegółowe efekty uczenia się (wg. STANDARDU KSZTAŁCENIA PRZYGOTOWUJĄCEGO DO WYKONYWANIA ZAWODU FIZJOTERAPEUTY Dz. U. 2019 poz. 1573)	Metody weryfikacji efektów uczenia się (egzamin, kolokwium, prezentacja, praca samokształceniowa, dyskusja, dziennik, obserwacja pracy studenta, analiza przypadku,)			
		Praca samokształceni owa	Zaliczenie	Obserwacja pracy studenta	Egzamin
Wiedza					
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:					
D.W1.	etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: medycyny sportowej w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii		+		+
D.W2.	zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia najczęstszych dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: medycyny sportowej w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii		+		+
Umiejętności					
W zakresie umiejętności absolwent potrafi					
D.U1.	przeprowadzić szczegółowe badanie dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne układu ruchu oraz zapisać i zinterpretować jego wyniki		+	+	
D.U4.	dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta –i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób po urazach w obrębie tkanek miękkich układu ruchu leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach w obrębie kończyn (stłuczeniach, skręceniach, zwichnięciach i złamaniach) leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach kręgosłupa bez porażeń oraz w przypadku stabilnych i niestabilnych złamań kręgosłupa		+	+	
D.U6.	dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne przed- i pooperacyjne u osób po rekonstrukcyjnych zabiegach ortopedycznych, w tym po zabiegach artroskopowych i po endoprotezoplastyce		+	+	

6. Kryteria oceny efektów uczenia się

na ocenę 2.0	na ocenę 3.0	na ocenę 3.5	na ocenę 4.0	na ocenę 4.5	na ocenę 5
Student nie opanował zakładanych efektów uczenia się	Student opanował zakładane efekty uczenia się w zakresie 55-64%	Student opanował zakładane efekty uczenia się w zakresie 65-74%	Student opanował zakładane efekty uczenia się w zakresie 75-84%	Student opanował zakładane efekty uczenia się w zakresie 85-94%	Student opanował zakładane efekty uczenia się w zakresie 95-100%

7. Treści programowe

L.p.	Tematyka wykładów
1.	Najczęstsze urazy w sporcie – podstawowe metody diagnostyki i terapii
2.	Uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego: • Mechanizm urazu, • Testy diagnostyczne używane do badania stawu kolanowego, • Technika operacyjna, • Techniki terapeutyczne stosowane we wczesnym okresie pooperacyjnym. Techniki terapeutyczne stosowane w rehabilitacji sportowej po rekonstrukcji ACL. Obserwacja badania USG stawu kolanowego – odnajdywanie i opisywanie poszczególnych struktur
3.	Uszkodzenie ścięgna Achillesa: • Mechanizm urazu • Testy diagnostyczne • Techniki operacyjne • Techniki stosowane we wczesnym okresie pooperacyjnym
2.	Urazy stawu skokowego: • Mechanizm powstawania urazu skręcenia I-III stopnia, • Mechanizm powstawania złamania i techniki operacyjne ze stabilizacją wewnętrzną, • Testy diagnostyczne używane do badania zaburzeń stawu skokowego, • Techniki terapeutyczne stosowane w terapii zachowawczej oraz pooperacyjnej. Metodologia ćwiczeń stabilizacyjnych.
3.	Zaliczenie przedmiotu.

L.p.	Tematyka ćwiczeń klinicznych
1.	Diagnostyka stawu kolanowego – testy łąkotkowe, testy więzadeł krzyżowych oraz pobocznych Opracowanie protokołu postępowania po urazie zerwania ACL USG stawu kolanowego na potrzeby fizjoterapii – pokaz
2.	Diagnostyka stawu skokowego oraz ścięgna Achillesa – testy diagnostyczne, opisy przypadków Omówienie protokołu postępowania po różnych rodzajach urazu stawu skokowego – metodologia ćwiczeń, nauka drenażu limfatycznego, planowanie terapii Techniki terapeutyczne stosowane w terapii zachowawczej oraz pooperacyjnej

8. Narzędzia dydaktyczne

(prezentacja multimedialna, programy komputerowe, filmy, plansze, sprzęt specjalistyczny, narzędzia, odczynniki)

Szkielet człowieka, stoły rehabilitacyjne, wałki, półwałki, prezentacje multimedialne z badaniami obrazowymi

9. Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Gaździk T. : Ortopedia i traumatologia. PZWL, Warszawa 2008
2. Kapandji A. : Anatomia funkcjonalna stawów, Elsevier & Partner, Wrocław 2014
3. Schacklock M. : Neurodynamika kliniczna, Elsevier & Partner, Wrocław 2008
4. Comerford M. : Kinetic Control. Ocena i reedukacja niekontrolowanego ruchu. Edra Urban&Partner, Wrocław 2017
5. Chaitow L. : Techniki energii mięśniowej. Edra Urban & Partner, Wrocław 2011
6. Mulligan B.: Terapia manualna. Techniki NAG, SNAG, MWM. Poligrafix, Kraków 2008

Literatura uzupełniająca:

1. Kwartalniki „Fizjoterapia polska”

Sylabus obowiązuje dla naboru od: 1 października 2025